

יאיר אסולין

כפלורנטינו אריסה

“פלורנטינו אריסה לא חדל מלהגות בפרמינה דאסה ולשמור לה
אמוני נצח ואהבת עולם כל חמישים ואחת השנים ותשעת החודשים
וארבעת הימים שעברו מזמן שדחתה אותו”
(“אהבה בימי כולרה”, גארסיה מארקס)

לְוַאי וְהֵייתִי כַפְלֹרֶנְטִינוֹ אַרְיֶסָה
הַשׁוֹמֵר לְבֹו לְאוֹתָהּ אַחַת מִן יְמֵי בְחָרוּתוֹ
מִשְׁתַּגֵּל בְּחִבְרַת נָשִׁים זְרוֹת
כְּמִמְתִּיק זְמַן הַהִמְתָּנָה
הַצֶּעֶר – בְּדַמוֹת אָדָם בְּמַעִיל גֶּשֶׁם אָפֵר
מֵאַרְקָס כֹּה מֵיטִיב לְתֹאֵר אֶה
אֵיז תְּמוֹנַת פְּלֹרֶנְטִינוֹ עוֹלָה לְפָנַי

לְוַאי וְהֵייתִי כַפְלֹרֶנְטִינוֹ אַרְיֶסָה
כָּעֵת כְּאֲשֶׁר אֲנִי שׁוֹקֵעַ
וְאֵיז בַּת פְּרַעְיָה אֲשֶׁר
תִּמְשְׁנִי מִן נְהַר הַדָּם הַזֶּה,

יֵשׁ וְחִפְצִים מְקַבְּלִים מִשְׁמַעוֹת שׁוֹנָה
כָּעֵת מְכוֹנֵית הַנָּה תִקְוָה לִימֵי מַחְלָה.

לְוַאי וְיִדְעֵתִי קִסְמָה שֶׁל פְּרַמִּינָה דְאֶסָה
אֲשֶׁת הַרוֹפֵא הַנּוֹאֵף בְּחֻלִּיפָה
מִדּוֹעַ הַמְתִּיזִן לָהּ פְּלֹרֶנְטִינוֹ אַרְיֶסָה
מִשָּׁה כָּל יְמֵי הַיּוֹתוֹ אִישׁ?

לו ידעתי קסם זה
 אולי הייתי מוצא תרופה לנפשי
 אך קשה עלי למצוא את דמותי
 בין האנשים הללו.

ואיה בת פרעה אשר
 תמשני מן נהר הדם הזה?

בימים אשר היתה פשטות
 הייתי נצב על ראש הר
 מביט בשערי גהנום נפתחים לפני
 בדמות חבלי שקיעה ארמים,
 ודמות אשה היתה עולה לפני,

בימים אשר היתה פשטות
 הקיז אב דם בנו
 למען יודע בעמים כי יהודי הוא,

וכעת דמות אשה עולה לפני
 ובידה קצרת מים חמים ומטלית לחה
 באומרת בני, הגיעה שעתך להתכסות בתכריכים.